

Chương 519: Thảm Hoạ Cổng (55) - Mèo Méo Meo Mèo Meooo

(Số từ: 4348)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:58 AM 10/08/2023

Tôi dọn đường.

Các lực lượng đồng minh sẽ sớm nhận thấy rằng ai đó đã can thiệp, nhưng chưa phải lúc này.

Và nếu tôi dọn đường quá sớm, những con quái vật khác sẽ lấp đầy khoảng trống.

Vì vậy, quân đội của chúng tôi đã có một thời gian trước khi các lực lượng đồng minh tiến lên một lần nữa.

Tôi cần kiểm tra tình hình tại căn cứ đồng minh.

Heinrich von Schwarz sắp bị giết.

Nhưng tôi không biết khi nào.

Vì vậy, tôi quyết định theo dõi các chuyển động tại căn cứ của quân đồng minh.

Tôi có thể lấy thông tin từ Sarkegaar, người đã thâm nhập vào, nhưng tôi muốn tận mắt chứng kiến.

Không chỉ vấn đề của Heinrich, mà còn nhiều thứ khác mà tôi muốn đích thân xem và xác nhận.

Các sinh viên của Temple đã làm như thế nào và họ đã thay đổi như thế nào.

Và tình hình của Ellen sẽ diễn ra như thế nào, tôi muốn tận mắt chứng kiến.

Bốn người còn lại phản đối kịch liệt, nói rằng nó quá nguy hiểm, nhưng tôi có thể làm một số việc mà Sarkegaar có thể làm.

Tôi không thể biến thành dã thú, nhưng tôi có thể dễ dàng biến thành người.

Số lượng lực lượng đồng minh là rất lớn.

Quá lớn, thực sự.

Vì vậy, cải trang thành một trong số họ và lang thang quanh căn cứ không khó.

Bên cạnh đó, cuộc chiến này không có nhiều an ninh hay phản gián.

Kẻ thù là những con quái vật không nói được ngôn ngữ của chúng tôi.

Họ luôn đối đầu trực diện với chúng tôi nên không cần do thám hay tấn công bất ngờ.

Không có chiến tranh thông tin.

Bertus sẽ biết rằng tôi không phải là mối đe dọa, vì vậy anh ta sẽ không cảnh giác với sức mạnh của tôi.

Anh ấy thậm chí có thể giúp tôi hiểu mọi thứ dễ dàng hơn khi biết rằng tôi đang quan sát.

Tất nhiên, đó có thể là mơ tưởng.

Tôi mặc đồng phục của một sĩ quan đế quốc và đến gần căn cứ của quân đồng minh.

Harriet đã dịch chuyển tôi đến đây.

"...Điều này thật phi thường."

Tôi đã nghe nói về nó, nhưng tận mắt chứng kiến quy mô khổng lồ của lực lượng đồng minh khiến tôi không nói nên lời.

Trong trường hợp khẩn cấp, tôi có thể trốn thoát bằng một cuộn giấy, và nếu không có gì khủng hoảng, Harriet sẽ đợi tôi ở địa điểm và thời gian đã định để đưa tôi trở lại Edina.

—Hạn chót là ngày mai.

"Bệ hạ, ngài có nhớ cấp bậc và liên kết của mình không?"

Sarkegaar, cải trang thành người phục vụ của tôi, đứng cạnh tôi.

"Trung úy Lindel thuộc Bộ Tư lệnh Huấn luyện số 4, trực thuộc Bộ Tư lệnh Giáo dục của Quân đoàn 1 Đế quốc."

Tất nhiên, đó là một lời nói dối. Có thể có một vị trí như vậy, nhưng không có Trung úy Lindel.

Lý do đóng giả làm sĩ quan là để tránh bị binh lính bình thường thẩm vấn.

Về phần liên kết với Bộ Tư lệnh Giáo dục, đó là bởi vì họ rất ít ở căn cứ này.

Vai trò của họ là huấn luyện những tân binh được tập hợp thông qua các văn phòng nghĩa vụ trên Quốc lộ Hoàng gia và sau đó gửi họ đến chiến trường này cùng với nguồn cung cấp bằng [dịch chuyển tức thời], vì vậy họ không cần phải ở đây.

Nhưng vẫn còn một số.

Trên thực tế, có những sĩ quan ở căn cứ, nhưng số lượng của họ rất ít.

Điều này có nghĩa là sẽ rất ít khi có người hỏi tại sao họ chưa bao giờ gặp một sĩ quan huấn luyện như tôi trước đây.

Các sĩ quan khác sẽ chấp nhận rằng tôi là một sĩ quan huấn luyện và tiếp tục.

Chính Sarkegaar, người đã nắm bắt được tình hình tại căn cứ chỉ trong hai ngày, đã đề xuất cách cải trang này.

Ngay từ đầu, điều này thậm chí còn không cần thiết.

Với rất nhiều binh lính và sĩ quan tại căn cứ, ngay cả những người trong cùng một quân đội cũng không thể biết nhau.

Quan sát tình hình chung của lực lượng đồng minh là công việc của Sarkegaar.

Chỉ có một điều tôi muốn tận mắt chứng kiến.

Tình trạng đồn trú của Temple Royal Class.

***

Sarkegaar trung thành với nhiệm vụ của mình.

Tôi đã giao cho ông ấy một nhiệm vụ khó khăn mà không có bất kỳ sự chuẩn bị nào. Tôi đã gửi ông ta đến lãnh thổ của kẻ thù với khả năng thay đổi hình dạng và bảo thu thập thông tin.

Sarkegaar đã làm một công việc xuất sắc. Chỉ trong hai ngày, ông ta đã biết được cách bố trí của một đơn vị đồn trú khổng lồ và sự phân bố của các lực lượng đồng minh.

Sarkegaar cũng đã tìm ra một cách hóa trang phù hợp cho tôi, người không thể biến hình thành động vật hay côn trùng.

Nhưng màn trình diễn tốt của ông ấy cũng tạo ra một vấn đề.

Tôi kỳ vọng Sarkegaar sẽ làm tốt trong mọi tình huống, điều này đã nâng cao tiêu chuẩn của tôi đối với ông ấy.

Trở thành một cấp dưới xuất sắc có nghĩa là gì?

Nó có nghĩa là đảm nhận những nhiệm vụ ngày càng khó hơn như một phần thưởng cho việc làm tốt?

Nếu trở nên nổi bật khiến một người dễ bị tổn thương hơn, chẳng phải tốt hơn là nên tầm thường sao?

Doanh trại ồn ào đến mức Sarkegaar và tôi có thể nói chuyện thoải mái mà không bị nghe lỏm.

"Di chuyển! Di chuyển nó nhanh lên!"

"Tập hợp khẩn cấp! Đội thứ tư, tập hợp lại!"

Tiếng hét vang vọng khắp đồn trú.

*Kang! Kang! Claaang!

*Pusheek!

Âm thanh của vũ khí được rèn và sửa chữa vang lên.

"Có vẻ khá bận."

"Đúng vậy, cấp cao chiến sĩ không quá bận rộn, nhưng cấp thấp binh lính cần nhiều thời gian để trang bị vũ khí."

"Ta hiểu rồi..."

Các kiếm sĩ đẳng cấp cao có thể sử dụng [Hào Quang Kiếm], và vũ khí chất lượng cao được trao cho các kiếm sĩ cấp cao hơn.

Ví dụ, vũ khí mê hoặc.

Thanh trường kiếm có chức năng sửa chữa tự động mà tôi và Ellen đã sử dụng ở Darkland là một vật phẩm có giá trị.

Những vật phẩm chất lượng cao này bền hơn vì chất lượng ban đầu của chúng, ngay cả khi chúng bị hư hại trong trận chiến.

Những người lính cấp thấp hơn không có quyền sử dụng vũ khí như vậy.

Họ phải sử dụng vũ khí kém hơn.

Vì vậy, một khi họ bước vào trận chiến, ngay cả khi họ sống sót, trang bị của họ sẽ bị hủy hoại.

Chính vì vậy những người thợ rèn trong đồn phải rèn vô số vũ khí cho đến khi họ có thể rút khỏi đồn.

—Giáo và kiếm, cung và tên.

*Kang! Kang!

Tôi có thể nhìn thấy khuôn mặt của những người thợ rèn của lực lượng đồng minh, đỏ bừng vì nóng và mồ hôi.

Tôi nhận ra có bao nhiêu người đã tham gia vào chiến tranh, và bao nhiêu người không tham chiến cần phải hỗ trợ họ.

Nó khiến tôi cảm nhận được sự thực tế và gần gũi của chiến tranh.

Tôi cũng là một phần của cuộc chiến này, nhưng nhóm nhỏ của chúng tôi có thể quay lại Edina bất cứ lúc nào, nơi đóng vai trò là tổng hành dinh của chúng tôi.

Đội quân này lớn đến mức chỉ một vài người trong số họ có thể di chuyển quãng đường dài thông qua [dịch chuyển tức thời].

Hầu hết họ sẽ không thể trở về nhà cho đến khi chiến tranh kết thúc. Và nhiều người trong số họ đã mất nhà cửa rồi.

Nếu tôi chú ý, tôi có thể nghe thấy cuộc trò chuyện của mọi người.

“Ít nhất chúng ta không chết đói. Đó là một cái gì đó.

“Có nghĩa lý gì nếu chúng ta chết vào ngày mai?”

“Anh đã bao giờ đói đến mức muốn chết chưa? Tôi thà ở đây còn hơn.”

Trong thời chiến, binh lính được cho là an toàn nhất.

Một số người nghĩ tốt hơn là gia nhập quân đội ngay bây giờ và thoát khỏi nạn đói. Những người khác sợ chết hơn đói.

Sự thù hận, sợ hãi và hy vọng của người dân cũng mãnh liệt như chính cuộc chiến.

Tôi đã nghe những cuộc trò chuyện nguyên rủa tôi và khen ngợi Ellen.

Tôi đã nghe những cuộc trò chuyện tự hỏi liệu đội quân này có thể tồn tại cho đến khi kết thúc chiến tranh hay không.

Tôi đã nghe những cuộc trò chuyện lo lắng về số phận của nhân loại nếu đội quân này bị tiêu diệt.

“Điều gì sẽ xảy ra nếu Ma Vương tấn công chúng ta bây giờ?”

“Ma vương có mạnh đến đâu thì chúng ta cũng có Tana và Anh hùng ở đây. Làm thế nào hắn ta có thể tấn công chúng ta mà không nổi điên?”

“Anh không nghe nói về việc Ma vương tàn sát hàng chục Swordmaster ở Thủ đô Hoàng gia sao?”

“Nhưng cuối cùng, hắn đã thua Anh Hùng. Và bị đâm vào tim. Ma vương có thể đã chết rồi.”

Tôi bước qua căn cứ của lực lượng đồng minh với một nụ cười cay đắng.

“Chà... nó to quá.”

Căn cứ rộng lớn và đông đúc người.

Rất nhiều cuộc trò chuyện thuộc nhiều loại khác nhau đã diễn ra.

Không chỉ tán gẫu mà còn mong mỗi có người kế vị trong một đội quân như thế này là phổ biến.

Và có một cái gì đó kỳ lạ.

"Ồ!"

Một số người lính tụ tập xung quanh một cái gì đó và ngưỡng mộ nó. Có vẻ như một điều gì đó bất ngờ đang xảy ra giữa chiến tranh.

"Grừ! Grừ!"

"Đã nói với anh, tôi có thể huấn luyện chó."

Có một người lính bắt một con chó nâu xù xì làm những trò đơn giản, và những người lính khác đang theo dõi.

"Cái gì... có một con chó ở đây? Nó có phải là một con chó quân sự không?"

Dựa vào vẻ ngoài lôi thôi và rõ ràng là giống hỗn hợp, nó không phải là một con chó quân sự. Đây không phải là loại chiến tranh cần đến quân khuyển.

"Có vẻ như một số động vật hoang dã đã sống sót và lang thang vào căn cứ của lực lượng đồng minh. Hoặc có thể một số người đã tìm thấy chúng và cố tình mang chúng đến đây."

Cũng giống như con người, động vật cũng sống sót sau sự hỗn loạn này.

“Như ngài thấy đây, các chỉ huy không bận tâm, vì nó giúp nâng cao tinh thần của binh lính. Có khá nhiều đơn vị như thế này.”

Những con vật có thể đã được giải cứu hoặc tìm kiếm bởi con người, nghĩ rằng họ sẽ bảo vệ chúng.

"Ồ!"

Những người lính ca ngợi những mảnh khoe đơn giản được thực hiện bởi con chó hoang.

Những người sống sót đã bảo vệ những con vật còn sống sót.

Nó chỉ là một con chó. Họ có thể sẽ cho nó ăn và mang nó theo, cho dù nó thuộc về một trung đội hay một đại đội.

Họ sẽ yêu quý con chó, mặc dù nó không có vai trò gì trong cuộc chiến này.

Đó là một hành động vô nghĩa, nhưng nó quý giá chính vì nó vô nghĩa.

Sarkegaar lặng lẽ quan sát cảnh tượng đó.

“Bệ hạ.”

“Hừm.”

“Thần từng ước tất cả loài người đều bị hủy diệt.”

Sarkegaar nhìn những người lính mỉm cười với con chó duy nhất.

“Nhưng... thần không nghĩ mình muốn điều này.”

Chúng tôi đã tan vỡ, vì vậy bạn cũng nên tan vỡ.

Sarkegaar đã muốn điều đó.

Vì vậy, ông ấy đã xem nhân loại tan vỡ.

Con chó hoang xù xì.

Sự khác biệt giữa con chó đó và loài người là gì?

Sarkegaar dường như có những suy nghĩ phức tạp.

Đó không phải là về việc tha thứ cho nhân loại hay bất cứ điều gì tương tự.

Nhưng nhìn thấy những thứ bị phá vỡ một cách đáng thương, không thể chỉ đơn giản là ghét chúng được.

Đó là một loại cảm xúc không thể tránh khỏi mà ông cảm thấy.

Thật khó để tóm tắt cảm xúc của chúng tôi trong một từ.

Tất cả những gì chúng tôi có thể làm là mô tả phong cảnh trước mắt mình.

Nhân loại tan vỡ cười vào một con chó duy nhất.

Chúng ta cố quên đi những gì đã mất, khi nhìn vào những gì còn lại.

Chúng tôi đã đi qua cảnh đó.

“Xa quá đi mất.”

“Chà, đó là điều không thể tránh khỏi vì căn cứ quá lớn.”

Phải mất một lúc lâu họ mới đến được địa điểm đóng quân của Temple bên trong căn cứ rộng lớn.

Các sĩ quan di chuyển trên lưng ngựa trong căn cứ.

Tất nhiên, chúng tôi có thể chạy nhanh hơn ngựa, nhưng chúng tôi không thể làm điều đó mà không thu hút sự chú ý.

Và vì đồn trú của Temple rất quan trọng trong lực lượng đồng minh, nên nó nằm gần như ở trung tâm của căn cứ, khiến khoảng cách từ bất kỳ hướng nào cũng giống nhau.

Vì vậy, cuối cùng chúng tôi đã đến nơi đóng quân của Temple.

Nhiều sinh viên của Temple đã phải nhập ngũ. Temple có hơn 100.000 sinh viên.

Vì vậy, ngay cả khi họ là sinh viên, họ là một lực lượng rất lớn. Và các sinh viên của Temple mạnh hơn nhiều so với những người lính bình thường, ngay cả khi không có [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Họ là những sinh viên đã được đào tạo về kiếm thuật hoặc ma thuật.

Lực lượng của Temple không hề thua kém lực lượng chủ lực của quân đội đồng minh.

Và họ có nhiều vũ khí từ Temple.

Sarkegaar và tôi tiến vào đồn trú của Temple.

Những người ở đó trẻ hơn nhiều so với ở các đơn vị đồn trú khác.

Họ là những sinh viên đã học cùng nhau bất kể địa vị xã hội của họ.

Nhưng nhiều người trong số họ cũng đã mất nhà cửa và đất nước.

Địa vị xã hội đã trở nên vô nghĩa.

Nhiều quý tộc đã mất đất đai và danh hiệu.

Vì vậy, bây giờ mọi người đều bình đẳng với tư cách là những người lính xuất thân từ sinh viên.

Họ vẫn tổ chức các lớp học trong tình trạng này.

Không chỉ các lớp học liên quan đến chiến đấu mà cả giáo dục phổ thông.

Như muốn nói rằng loài người vẫn chưa bị diệt vong.

Họ không thể tổ chức các lớp học thường xuyên, nhưng họ vẫn làm.

Nó cũng sẽ giống như vậy đối với Royal Class.

Tất nhiên, lực lượng Royal Class bận rộn hơn những người khác.

Temple đã không dừng lại hoàn toàn.

Chừng nào còn có sinh viên và giáo viên, giáo dục có thể tiếp tục.

Như muốn nói rằng giáo dục có thể xảy ra ở bất cứ đâu, không chỉ ở Temple.

Với một cảm giác buồn bã, Sarkegaar và tôi tiếp tục bước đi.

Tại trung tâm của quân đồn trú Temple, có quân đồn trú của Hoàng gia.

Tôi biết có một trở ngại ở đó.

"Một kết giới..."

Xung quanh đơn vị đồn trú của Royal Class, có một kết giới hình tròn.

Tôi đã được nói về nó trước khi Sarkegaar thu thập thông tin.

"Như thần đã nói trước đây, đơn vị đồn trú của Royal Class có quyền kiểm soát truy cập nghiêm ngặt."

"...Dường như là vậy."

Có quá nhiều người muốn gặp Ellen Artorius, thậm chí từ xa. Thậm chí có một số người đã cố gắng lén vào khu của cô.

Điều này đã không xảy ra trong tác phẩm gốc.

Ludwig có Alsbringer, và Ellen là em gái của Anh hùng.

Danh tiếng của họ đã tăng lên sau khi danh tính của họ được tiết lộ, nhưng họ chưa bao giờ hạn chế quyền truy cập như thế này trước đây.

Có phải vì tôi không?

Bởi vì tôi là đối thủ của Ellen, danh tiếng của cô ấy đã tăng lên nhiều hơn. Và cô ấy đã làm được nhiều điều trong sự cố Cánh cổng cho đến nay.

Thậm chí có trường hợp bị rình rập.

Họ đã bố trí lính gác gần khu vực đồn trú Royal Class, và binh lính theo dõi bất kỳ kẻ xâm nhập nào ở lối vào.

Nơi ở của Ellen chỉ có thể đến được bằng [dịch chuyển tức thời] trong không gian.

Harriet đã dùng cách đó để vào.

Cô ấy sẽ không bao giờ đi qua lối vào.

Việc cải trang bản thân hoặc sử dụng danh tính giả là vô ích.

Dấu hiệu cho biết "Không cho phép nhân viên trái phép".

Không ai có thể vào mà không có lý do chính đáng.

“Thần sẽ vào trong từ đây.”

“... ”

Sarkegaar có thể thay đổi hình dạng của mình thành một thứ gì đó không phải con người. Lẽ ra ông ta đã có thể vào được quân đồn trú Royal Class.

Nhưng tôi không thể.

Tôi đã biết điều đó ngay từ đầu.

Tất nhiên, sẽ không lãng phí thời gian khi tận mắt chứng kiến động thái của liên minh, ngay cả khi tôi không thể kiểm tra chính đơn vị đồn trú Royal Class.

Nhưng sẽ là quá ngớ ngẩn nếu tham gia cùng Harriet bây giờ và dịch chuyển vào bên trong với cô ấy.

Nếu tôi bước vào như thế này, tôi sẽ là một người không được ủy quyền trong đơn vị đồn trú Royal Class.

Quá mạo hiểm khi cải trang thành người bên trong. Lực lượng đồn trú Royal Class không lớn như vậy. Có thể có hai người giống hệt nhau ở cùng một nơi, điều đó thật điên rồ.

Sarkegaar có thể lén vào mà không bị chú ý và quan sát những người bên trong.

Nhưng sau khi đi xa đến thế này.

Sau khi đến tất cả các cách này.

Sarkegaar đã sẵn sàng để thay đổi hình dạng của mình giữa những chiếc lều trong khu vực đóng quân tối tăm.

Ông chỉ có thể biến hình và bay vào.

Nhưng vẫn.

Tôi đã muốn thấy.

Mọi người đã làm như thế nào.

Làm thế nào mọi người đã đối phó.

Tôi biết sẽ rất đau khi nhìn thấy, nhưng.

Ngay cả như vậy.

Có những thứ tôi muốn tận mắt chứng kiến.

“Sarkegaar.”

“Vâng.”

“Ta muốn thử nó.”

“...Xin lỗi?”

Tôi nhớ những người lính cười nhạo một con chó.

“Con người đang bị kiểm soát, không phải động vật.”

Đó là những người đang bị kiểm soát, không phải động vật.

Và có một số động vật xung quanh.

Không ai có thể nghi ngờ một con vật.

“Chúng ta có thể làm được không?”

“Bệ hạ...”

“Không, ý ta là, ít nhất chúng ta có thể thử, phải không?”

Nếu tôi trở thành một con vật, tôi có thể vào được.

Tôi chưa bao giờ làm điều đó trước đây.

Nhưng điều đó không có nghĩa là không thể.

***

Sarkegaar có thể thay đổi hình dạng của mình thành một con côn trùng hoặc một con rồng với khả năng thay đổi hình dạng của mình.

Nhưng tôi chưa bao giờ thử nó.

Tôi không dám thử vì sợ không thể trở lại hình dáng ban đầu.

Vì vậy, tôi luôn giữ hình dạng “hình người”, dù là người hay quỷ.

Nhưng bây giờ, không thể vào được với tư cách là người khác.

Mặc dù tôi có thể đã nghe thông tin từ miệng của Sarkegaar, nhưng tôi muốn tận mắt chứng kiến.

Sẽ chẳng ích gì khi trực tiếp đến đây nếu tôi chỉ định nghe về nó mà không tận mắt chứng kiến.

Sarkegaar trông có vẻ bối rối khi tôi đột nhiên nói rằng tôi sẽ trở thành một con thú.

Nhưng tôi tin rằng mình sẽ có thể trở lại hình dạng ban đầu.

Nếu không, [Tự đề xuất] hoặc một Ma pháp sẽ hoạt động bằng cách nào đó.

Sẽ thật nực cười nếu sau khi đã tiến xa đến mức này, việc trở thành một con quái vật khiến mọi thứ trở nên tồi tệ và tôi không thể trở lại bình thường.

Rất cuộc, có nhiều cách để đối phó với những tình huống mà tôi không thể quay lại, như sử dụng điểm thành tích hoặc thứ gì đó tương tự.

Vì thế.

Tôi đã tìm thấy một nơi mà không ai có thể nhìn thấy tôi trong đồn trú của Temple.

-Meow

Tôi đã trở thành một con mèo.

Tại sao lại là một con mèo?

Trước hết, mèo còn nhỏ và có thể trốn đây đó để nghe các cuộc trò chuyện. Và ngay cả khi ai đó tìm thấy tôi, họ có thể sẽ để tôi đi.

Mọi người có xu hướng tha thứ cho những thứ dễ thương, bất kể chúng đáng ngờ đến mức nào.

Con người là vậy đó.

Trở thành một con chó sẽ rất nguy hiểm. Ai đó có thể trói tôi lại. Và nó sẽ khó khăn hơn để che giấu.

Quần áo và tư trang của tôi không rơi xuống đất.

Tôi không chắc tại sao, nhưng có lẽ có chức năng nào đó trong chiếc nhẫn của Sarkegaar. Nó giống như cách ông ta không xuất hiện trần truồng khi ông ta biến từ một con thú trở lại con người.

Nhưng chiếc nhẫn đã vô hình. Nó treo trên tai tôi như một chiếc khuyên tai.

Và vấn đề là:

Di chuyển chân của tôi không phải là dễ dàng.

Thật khó để giải thích.

Nó không cảm thấy muốn di chuyển chân của tôi. Cảm giác giống như đang vận hành một cỗ máy mà tôi chưa từng sử dụng trước đây trong đời.

Nó giống như phải điều khiển một chiếc máy bay chiến đấu mà tôi chưa từng lái trước đây...

Hoặc có thể giống như một bộ đồ di động?

Chà, tôi cũng chưa thử, nên chẳng ích gì khi so sánh chúng.

*Rùng mình

Tôi cảm thấy bất lực.

Chân của tôi sẽ không di chuyển theo cách tôi muốn!

Không, chúng không phải là chân.

Tất cả bốn bàn chân sẽ không di chuyển theo cách tôi muốn! Tôi thậm chí không thể đi bộ!

Có phải bàn chân của tôi không đồng bộ với con mèo?

Làm thế nào tôi có thể mở rộng móng vuốt của mình?

Không nên có một số loại hướng dẫn sử dụng để vận hành bàn chân của một con mèo trong đầu tôi sao?

Tôi không thể làm gì ngoài việc run rẩy tại chỗ.

Tôi nhấc bàn chân trước bên phải của mình lên và lắc nó.

Sau đó, tôi nhấc chân sau của mình lên và lắc nó.

*Thump!

Cuối cùng, tôi thậm chí không thể đứng thẳng và ngã xuống.

Tôi hoàn toàn bất lực.

*Rùng mình

Nằm nghiêng tôi chỉ biết run lên bần bật. Cơ thể tôi sẽ không di chuyển đúng cách.

Có phải nó luôn luôn khó khăn này?

Làm thế nào mà Sarkegaar làm điều đó tất cả thời gian này?

Tôi đang vật lộn với một con mèo bốn chân.

Nhưng làm thế quái nào mà ông ta xoay sở được với côn trùng hoặc sinh vật có cánh?

-Meow!

Ông ấy thậm chí có thể nói chuyện. Nhưng tôi chỉ có thể tạo ra một âm thanh meow meow.

“ ... ”

Sarkegaar nhìn xuống tôi khi tôi nằm nghiêng, khua chân. Tại sao tôi lại bận tâm?

Đó dường như là những gì ông ấy đang nghĩ.

*Swish!

Cuối cùng, ông không thể chịu đựng được nữa.

Sarkegaar cũng thay đổi hình dạng của mình.

Ông ta trở thành một con mèo tương tự như tôi, nhưng lớn hơn một chút.

-Meow

*Boing! Boing!

Sarkegaar nhảy căng lên tại chỗ.

Như thể ông ấy đang yêu cầu tôi đi theo mình.

*Swat!

Tại sao đuôi của ông ta lại dựng lên?

-...

Sarkegaar, con mèo bí ẩn, nhìn tôi.

Sarkegaar lặng lẽ lắc đầu.

Ông không nên.

Dừng lại đi.

Quay trở lại đi.

Đó là một cử chỉ truyền đạt rõ ràng ý định của Sarkegaar.

Không, trước hết, hãy quên việc thay đổi đi!

Tôi không biết nó là gì, nhưng tôi vẫn không biết làm thế nào để kiểm soát nó!

Nếu biết cách, thì có thể làm được!

Không có hướng dẫn sử dụng?

-Waaaa, waaah, waaah!

Khi tôi kêu lên, Sarkegaar nhìn tôi rất lâu.

Rồi ông ta vỗ vào chân tôi. Sarkegaar dường như cố gắng dạy tôi từng thứ một.

Nhưng.

Thành thật.

Tôi không biết ông ấy đang cố dạy tôi điều gì.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

69110000814828

BIDV-CN Đồng Tháp

mo

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading